

Brevudveksling

Af Julie Arnfred Bojesen og Ida Sparre-Ulrich

Efter en perlerække af gode udgivelser, sved på panden og masser af nye visioner takker redaktionssekretær Julie Arnfred Bojesen af. Hun starter nu en ny tilværelse som leder af Det Ukrainsk-danske Ungdomshus i Ky-

iv. Tidsskriftets nye redaktionssekretær er Ida Sparre-Ulrich, der er skribent på Information og cand.mag i Litteraturvidenskab på Københavns Universitet. Vi præsenterer her et farvel og goddag til *Udenrigs*.

Kyiv, Ukraine, 16/5 2021

Kære Ida

I morges vågnede jeg og kunne kigge ud over den trafikerede Lesi Ukrainky Boulevard i Kyiv, mens solen bagte ned over de lange rækker af kastanjetræer. I går vågnede jeg op i Assens til gråvejrs. Ved grænsen tjekker de pas og coronatest og coronaforsikring. Mangler du én af delene, må du ikke komme ind. Således fik relationen til en virus samme status som ens statsborgerskab. Men selv et globalt fænomen som en pandemi ser meget anderledes ud fra Ukraine end fra Danmark. Her går livet nu igen sin vante gang – mens I i Danmark til stadighed skal bevise, at I er coronanegative.

Verden er stor og kompleks, og tager man blot ét skridt til siden, får man straks en ny vinkel.

Det er en meget fornem opgave at kommunikere denne komplekse verden og alle de store og små forhold, der direkte eller indirekte påvirker os selv.

Udenrigs er et hjertebarn for mig. Det er nemlig meget vigtigt. Den viden, der distribueres heri, fås ikke andre steder på dansk. Noget af det sværeste ved at tage afsked med Det Udenrigspolitiske Selskab var, at jeg ikke længe fik lov til at arbejde med *Udenrigs*.

Julie Arnfred Bojesen er leder af Det Ukrainsk-danske Ungdomshus i Kyiv og tidligere redaktionssekretær på *Udenrigs* samt sekretariatsleder i Det Udenrigspolitiske Selskab.

Ida Sparre-Ulrich er ny redaktionssekretær på *Udenrigs* og kommunikationsansvarlig i Det Udenrigspolitiske Selskab.

Og det på trods af, at hvert eneste nummer, jeg har været med til at redigere, sætte op og udgive, har kostet både sved og tårer. Der har været mange sene nætter og tidlige morgener med gennemlæsning, tilretning og kontrol. Pingpong med Marcus Rubin i weekender og debatter med skribenter om, hvorvidt et givent begreb kan klassificeres som alment forståeligt. Diskussioner på kontoret om, hvorvidt en sætning er for polemisk. Eller om min opvækst i Norge havde efterladt nogle sproglomster under tekstredigeringen.

I januar 2020 skulle blot 50 sider godkendes før tryk, da jeg fik hjernerystelse og blev nødt til at lade læserne vente i næsten en måned på deres udenrigslekture. Da jeg var med U35 på studietur til Bruxelles i november 2019, paniklæste jeg korrektur indtil klokken to om natten, mens de andre var til koncert, så bladet kunne blive trykt til tiden.

Du bør også forberede dig på den nervepirrende tid, mens jeg ventede på reaktionerne. Trods de mange fornemme skribenter, som godt kan give en ung redaktør præstationsangst, er det ikke der, de stærkeste reaktioner kommer fra.

Det er tit de trofaste læsere, altså Selskabets medlemmer, der er de mest kritiske dommere. Som redaktionssekretær får man både ros, kommentarer og tilbagemeldinger – og det har jeg lært meget af. Man kan ikke skrive ”international lov” – det hedder ”folkeret” på dansk. Det er en hårfin balance mellem for indforstået og for udpenslende, mellem forskersprog og for letbenet journalistik. Anglicismer i en hvilken som helst form er heller ikke velkomne – husk det!

Jeg har altid kunnet mærke, hvor meget *Udenrigs* betyder for læserne. Og det har gjort arbejdet og de lange aftentimer nemme at komme igennem. For de tilbagemeldinger, jeg fik flest af, var, at I med stor interesse havde læst noget nyt, fået andre vinkler med i jeres overvejelser og var blevet introduceret for et nyt emne.

Det er et privilegium at få lov til at arbejde med *Udenrigs* – på så mange måder. Jeg har lært så meget af at få lov til at gennearbejde viden fra Danmarks klogeste hoveder indenfor udenrigspolitikens mange facetter. Det føles stort at have været med til at bringe al den viden ud til læseren.

Derfor vil jeg bede dig om at tage dig godt af tidsskriftet – det fortjener læserne, det fortjener *Udenrigs*, og det fortjener den danske debat om udenrigspolitik. Held og lykke med det!

Med kærlig hilsen
Julie

Rø, Bornholm, 20/6 2021

Kære Julie

Mange tak for dit brev og for den gode vind fra Kyiv. Jeg vågnede i morges på Bornholm. I Det Udenrigspolitiske Selskab er vi nemlig taget herover for at deltage i årets Folkemøde, og jeg har aldrig været her før. Det har været underligt, men også en stor oplevelse at gå rundt på en festivalplads, hvor det ikke var musik, der samlede menneskeflokkene. I stedet er det debatter, foredrag og samtaler. Og det bliver alt sammen holdt i gang af oprigtigt interesserede borgere, der bruger deres lørdag på at høre om for eksempel demokratier i verden, der er i fare. Eller klimakrisen, og hvad vi kan gøre for at komme ud af den. Det synes jeg er meget smukt.

Jeg kan godt forstå det, når du skriver, at det er et privilegium at arbejde med *Udenrigs*. Sådan har jeg det også selv. Ikke kun fordi det giver mig lov til at arbejde med det, der står mig meget nært – sprog og formidling af historier. Også fordi at vores læserskare er så fantastisk blandet, som den er. Jeg ved, at hvis man tegner den ind på et aldersdiagram, så får man nogenlunde et ”U”, for vi har mange unge læsere og mange ældre. Jeg tror, at vi ville få næsten det samme resultat, hvis vi lavede et lignende diagram over politisk overbevisning. Det er på den måde lidt et lille folkemøde i skriftligt format, vi udgiver hver gang. Og det er så vigtigt i den tid, vi lever i, at der er læserskarer, som består af forskellige mennesker.

Verden synes fyldt af et voksende antal konflikter og fronter, og vores nye digitale kommunikationsmåder – som dette nummer også tager fat i – gør lidt for at samle og meget for dele. Derfor skal vi huske de andre fællesskaber, som vi er en del af: Vores lokale kvarter, vores arbejdsfelt, hobby og i tilfældet af *Udenrigs*, interessen for den globale situation og udenrigspolitisk nørderi. Jeg glæder mig rigtig meget til at opleve det fysiske *Udenrigs*-fællesskab, når vi holder releasefest for det nye nummer efter sommerferien.

Nu er dette nummer jo ikke udkommet endnu, og jeg har endnu til gode at opleve læsernes reaktioner, som du beskriver. Men noget, jeg til gengæld har oplevet, er samarbejdet med de seje og kloge skribenter. Det har fået mine øjne op for, at der findes et kæmpestort forskernetværk i Danmark, hvis viden det er vigtigt at formidle. Og at der findes journalister og eksperter, der tager sig tid til at skrive om et lille udsnit af verden efter at have studeret og læst om det. Ikke på grund af et tårnhøjt honorar, men fordi de har lyst og finder emnet vigtigt at dele.

Igen, det er et privilegium at arbejde med *Udenrigs*. Jeg håber, at I læsere nyder både nummeret og sommeren.

Og at du, Julie, nyder tiden i Kyiv og opstarten af dit imponerende nye ungdomshus.

Kærlig hilsen

Ida

